

Лабунька Мирослав

2 грудня 2003 р. у м. Філадельфії (штат Пенсільванія) у США перестало битися серце відомого українського вченого і громадського діяча, професора Мирослава Лабуньки.

Народився він 23 березня 1924 р. у с. Котів Бережанського повіту на Тернопільщині в селянській родині. Вчився в школі (с. Котів, потім Бережани) і вже в юні роки виявив себе як український патріот. В роки Другої світової війни був змушений емігрувати, шкільну науку довелося закінчувати в таборі для переміщених осіб і біженців у Траустейні (Баварія). У перші повоєнні роки здобув ґрунтовну богословську, юридичну та філософську освіту в греко-католицьких духовних семінаріях в ФРН і Голландії, на теологічному факультеті Мюнхенського університету. М.Лабунька вивчив низку європейських мов - насамперед німецьку, англійську, французьку, грецьку, латинську та ін., якими досконало володів. Ще одну вищу освіту (історичну) здобув у 1951-1955 рр. у Католицькому університеті в м. Лювен (Бельгія), де й захистив магістерську дисертацію "Реформи Іосифа II в Галичині". Здобув магістерський диплом з бібліотечної справи і докторат з історії в Колумбійському університеті в Нью-Йорку (США).

З 1950 р. М.Лабунька невтомно працював у різних ділянках (секретар і перекладач ООН для біженців у Баварії, бібліотекар Колумбійського університету, журналіст). З 1965 р. займався переважно викладацькою роботою, поєднуючи її з активною громадською в середовищі української еміграції та діаспори, зокрема в церковних колах УГКЦ. Вже тоді він став членом Української вільної академії наук у США, дійсним членом Наукового товариства ім. Тараса Шевченка, інших українських емігрантських установ, членом редакції ряду важливих українських часописів. Він викладав історію в університеті Ля Саль у Філадельфії, в Українському католицькому університеті (Рим), Гарвардському університеті, був деканом філософського факультету УВУ (Українського вільного університету) в Мюнхені, а в 1995—1998 рр. - ректором цього ж закладу. В 1997 р. Міністерство освіти та науки України нагородило його відзнакою "Відмінник ревіти України".

Вчений брав активну участь в організації важливих міжнародних конгресів істориків (Міжнародний конгрес в Равенні (Італія), присвячений 1000-літтю хрещення Руси-України (1988), Міжнародний конгрес, присвячений 400-літтю Берестейської унії (Львів, 1996), україністичних з'їздів). Використовуючи свої широкі зв'язки на Заході, він докладав усіх зусиль для матеріальної й моральної підтримки історичних досліджень і студій у галузі історії та україністики як в материковій Україні, так і діаспорі.

Проф. Мирослав Лабунька був плідним науковцем, автором численних книг, статей, рецензій, перекладів, джерельних публікацій. Як історик він зосередив свої зусилля на дослідженні церковної проблематики доби середньовіччя та ранньомодерного періоду, серед яких відзначаються монографії "Митрополит Іларіон і його писання" (Рим, 1994), "Легенда про новгородський білий клубок" (Мюнхен, 1998).

Професор Лабунька був високоінтелектуальною, порядною людиною, яка буквально випромінювала доброту. Його енергійна і високоефективна діяльність сприяла розв'язанню важливих проблем, піднесенню престижу української історичної науки на міжнародній арені. Всім своїм серцем він прагнув принести якомога більше користі Україні, віддав своє свідоме життя служінню Батьківщині. До останнього подиху він невтомно працював, смерть застала його під час підготовки до чергової наукової конференції...

Світла й добра пам'ять про покійного збережеться у серцях усіх, хто його знав чи спілкувався з ним.